

Sygn. akt V Ka 705/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Renata Rzepecka-Gawrysiak

Protokolant: Milena Kulczyk

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w Koszalinie Małgorzaty Siwek-Sokólskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r. sprawy

D. H.

oskarżonej z art. 207§1 kk w zb. z art. 157§2 kk przy zast. art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Koszalinie

z dnia 16 października 2017 roku sygn. akt X K 214/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt: V Ka 705/17

UZASADNIENIE

D. H. została oskarżona o to, że:

w bliżej nie określonym czasie w 2016 roku do 27 października 2016 roku w miejscowości W. gmina D. znęcała się fizycznie na osobę najbliższą - małoletnim synem F. H. w ten sposób, że wielokrotnie uderzała pasem i kablem po całym ciele, powodując u małoletniego liczne ślady, siniaki i pręgi na karku, tułowiu i nogach - które spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający poniżej siedmiu dni.

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Koszalinie wyrokiem z dnia 16 października 2017r. w sprawie sygn. akt X K 214/17:

I. uznał oskarżoną D. H. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w oskarżeniu - to jest występku z art. 207 § 1 k.k. w zbiegu z art. 157 § 2 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 207 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k., wymierzył jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w związku z art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej w punkcie I. wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby i na ten czas, na podstawie art. 73 § 1 k.k., oddał ją pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 6a k.k. i art. 74 § 1 k.k. zobowiązał oskarżoną D. H. do poddania się w okresie próby psychoterapii;

IV. nie obciążył oskarżonej D. H. obowiązkiem zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych - w tym nie wymierzył jej opłaty.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator.

Prokurator Na podstawie art. 425 § 1 kpk, art. 427 § 1 kpk inprincipia oraz art. 444 kpk zaskarżył na niekorzyść powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze w zakresie, w którym Sąd orzekł o dozorze kuratora oraz o środku karnym w postaci o obowiązku poddania się psychoterapii

Na podstawie art. 427 § 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 i 2 kpk wyrokowi temu zarzucił:

- obrazę przepisów prawa karnego materialnego - tj. art. 73 § 1 kk poprzez orzeczenie o zastosowaniu wobec sprawcy przestępstwa popełnionego z utyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej fakultatywnego dozoru, podczas, gdy sąd zobligowany był do orzeczenia dozoru kuratora wobec takiego sprawcy obligatoryjnie na podstawie art. 73 § 2kk,
- obrazę przepisów postępowania karnego, mającej wpływ na treść orzeczenia - art. 413 § 2 pkt 2 kpk, polegającą na. tym, iż sąd w wyroku nie wskazał sposobu wykonania nałożonego na skazaną obowiązku z art. 72 § 1 pkt 6a kk tj. poddania się psychoterapii.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- orzeczenie wobec oskarżonego w okresie próby dozoru kuratora na podstawie art. 73 § 2 kk
- wskazanie sposobu wykonania obowiązku z pkt III wyroku nałożonego na oskarżoną, oraz pozostawienie pozostałych rozstrzygnięć w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych w apelacji zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść wyroku , zaskarżony wyrok należało uchylić bowiem w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza polegająca na tym, że oskarżona w postępowaniu sądowym nie miała obrońcy w wypadku określonym w art. 79 § 1 kpk (art. 439 § 1 pkt 10 kpk).

Zgodnie z treścią art. 79 § 1 w postępowaniu karnym oskarżony musi mieć obrońcę, jeżeli:

pkt 3) zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona,

pkt 4) zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy stan jego zdrowia psychicznego pozwala na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny.

Sąd orzekający na rozprawie w dniu 12 czerwca 2017 r. (k. 93) powziął wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonej, jej poczytalności, a także co do zdolności do udziału w postępowaniu i czy wymaga pomocy obrońcy. W tym celu dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Sąd stwierdził zatem zaistnienie przesłanek z art. 79 § 1 pkt 3 i 4 kpk, a w związku z tym powinien był stwierdzić, że oskarżona, która występuje bez obrońcy w tym postępowaniu, obrońcę takowego mieć musi, zgodnie z brzmieniem wskazanego przepisu oraz przepisu art. 79 § 3 kpk, zgodnie z którym w wypadkach, o których mowa w art. 79 § 1 i 2 kpk udział obrońcy jest obowiązkowy w rozprawie oraz w tych posiedzeniach, w których obowiązkowy jest udział oskarżonego. Wobec tego, że oskarżona nie miała obrońcy z wyboru, sąd powinien był wyznaczyć jej obrońcę z urzędu w trybie przepisu art. 81 § 1 kpk.

Sąd obrońcy jednak nie ustanowił, a zatem stwierdzić należy, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, jak wskazano na wstępie- oskarżony nie miał w postępowaniu sądowym obrońcy, w sytuacji, kiedy jego udział jest obowiązkowy z uwagi na przesłanki z art. 79 § 1 pkt 3 i 4 kpk.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 439 § 1 pkt 10 kpk uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd podejmie czynności w zgodzie z przepisami Kodeksu postępowania karnego przy orzekaniu na rozprawie, a przy wyrokowaniu zwróci uwagę na zarzuty apelacji prokuratora wskazujące na pewne uchybienia, którym to zarzutom nie można odmówić racji.